

Una Sabadell més neta i cívica és possible

«Cal recordar que la cura/neteja d'un municipi depèn de tots, des del ciutadà del carrer fins a l'alcalde»

Per fer viable la convivència, les societats necessiten de convencions, acords que marquen com ens hem de comportar i que serveixen per valorar si la nostra conducta s'ajusta o no al model determinat. La majoria de la ciutadania respecta aquestes normes, però hi ha una minoria que no ho fa.

Aquell que no respecta les normes se'l qualifica d'incivilitzat/a, gent amb problemes per conviure que necessita que se'ls recordi que la seva actitud té conseqüències, que viure en una societat democràtica comporta drets i obligacions. Sobre què s'entén per "persona civilitzada" caldrà estar al context que es tracti i sobre la resposta al per què existeixen i com reconduir aquest tipus de comportaments. Hi ha estudis i experts/es que se n'ocupen, aquí del que es tracta és de denunciar alguns dels fets incívics i instar a qui correspongui perquè actuï.

Com tota la nostra vida social està regulada, els actes incívics/delictius es poden produir en múltiples àmbits, des dels qui fiquen la mà a les arques públiques (corrupteles, bancs, retallades, frau fiscal, ...), fins els de tipus més local com crema de contenidors, cotxes mal aparcats, *botellons*, festes fins a altes hores, excrements de gossos, destrossa de mobiliari i parcs públics, etc.

Aquí tenim un exemple més proper: la neteja del municipi que acostuma a ser un dels temes recurrents per valorar la gestió d'un equip de govern. La percepció de la ciutadania respecte a si la ciutat està o no neta, és la prova del cotó i si ens ajustem a l'opinió generalitzada dels barris, es pot dir que Sabadell està bruta i descuidada. Negar o banalitzar l'evidència, només impedeix realitzar un diagnòstic sobre la situació i buscar solucions.

Per abordar aquest complex tema, cal recordar que la cura/neteja d'un municipi depèn de tots/es, des del ciutadà del carrer fins a l'alcalde, tot i que els graus de responsabilitat són diferents en funció del rol que exerceix cadascun amb vista a fer complir les normes. En aquest cas, és l'ajuntament l'encarregat de fer-ho (directament o instant a les autoritats competent a que actuïn).

Que diàriament apareguin escombraries i mobles vells tirats per tot arreu és culpa directa dels/les incívics/es, cosa que a més passa factura a les arques públiques. I a un altre nivell, que els carrers i la ciutat en general estiguin bruts, fa que totes les mirades es dirigeixin a l'administració i l'empresa concessionària de la neteja. Ambdues situacions són parts d'un tot que han de ser abordades amb planificació i no amb meres actuacions reactives.

En el primer cas, per fer efectiu el lema "Actes incívics: tolerància zero", l'Ajuntament ha de deixar-se de mitges tintes i utilitzar tots els recursos (multes i/o mesures exemplars, etc) per la qual cosa, la policia de barri és clau (una reivindicació de les associacions veïnals des de fa anys que segueix aparcada). La seva presència possibilita el detectar als/les incívics/es i els punts conflictius en els barris i aplicar les mesures correctives.

Pel que fa al manteniment de la ciutat, a més de les necessàries campanyes ciutadanes (és evident que hi ha un problema cultural de fons), cal que Ajuntament i agents econòmics i socials analitzin les causes i busquin solucions (optimització dels recursos existents; ampliació de la plantilla de neteja, externalització o no del servei, etc.), tenint present que, en última instància, és l'ajuntament qui ha d'adoptar les mesures per aconseguir una ciutat millor.

Finalment recordar que, en general, els individus en un entorn urbà degradat tendeixen a comportar-se de manera més incívica o fins i tot delictiva que en un entorn tractat amb cura, o dit d'una altra manera: per afavorir conductes socialment ordenats han de cuidar els entorns urbans i públics. Els actes incívics han de ser combatuts sense pal·liatius, mitjançant campanyes ciutadanes de sensibilització intenses, i amb mesures que no deixin impunes aquests comportaments i el condicionament general de la ciutat, requereix adoptar decisions. En definitiva, l'Ajuntament no pot mostrar-se impotent, sinó que s'ha de posar les piles i actuar sense dilació i sense mitges tintes en la neteja i en la resta de comportaments incívics dins del seu àmbit competencial.